Ancheta noastră

CE LOC OCUPĂ SPORTUL ÎN PREOCUPĂRILE DV.?

Educația fizică — cu multiplele sale influențe pozitive asupra dezvoltării armonioase a generației în creștere, asupra menținerii și întăririi sănătății, în educația tineretului, în petrecerea plăcută și utilă a timpului liber al oamenilor muncii — este astăzi omniprezentă. La orașe ca și la sate, în uzine, pe șantiere și în cooperative agricole de producție, în școli și universități, sportul își semnalează astăzi pretutindeni prezența cotidiană.

Fiind o problemă care preocupă pe toți cetățenii țării, partidul și guvernul îi acordă o deosebită grijă, asigurînd tuturor condiții optime de practicare a sportului. Stadioane și săli, terenuri și bazine, materiale și echipament sportiv, cadre cu calificare superioară se află astăzi la îndemîna celor ce au îndrăgit o ramură sportivă sau alta.

Pentru a înlesni organelor și organizațiilor sportive o mai bună cunoaștere a preferințelor iubitorilor sportului, a problemelor organizatorice și tehnice care-i frămîntă pe aceștia, ziarul nostru a inițiat o anchetă, adresînd unor oameni de vîrste și profesii diferite următoarele întrebări:

- **Ce loc ocupă sportul în activitatea dv. cotidiană?**
- **Cînd și unde îl practicați?**
- **Ce preferințe sportive aveți pentru anul 1967?**

Dintre răspunsurile primite le-am selecționat pe cele care ni s-au părut mai semnificative și le vom înfățișa cititorilor în această pagină. Avem convingerea că — adaptate la specificul local — ele vor veni în ajutorul multor asociații și cluburi sportive, deoarece cuprind sugestii și observații interesante.

Vasile Timofte
frezor la Atelierele R.M.R.-Iași

„Aș putea spune că nu există zi în care să nu mă „întîlnesc" cu sportul. După încheierea orelor de program, găsesc întotdeauna posibilitatea să joc o partidă de șah, să schimb două-trei mingi cu un alt pasionat al tenisului de masă, să-mi încerc puterea sutului... Un alt aspect al pasiunii mele pentru sport este acela că sînt un spectator statornic al întîlnirilor de fotbal („tin" cu Locomotiva Iași, și, bineînțeles, cu C.S.M.S.) și volei.

Am 31 de ani și vă mărturisesc că mă afectează lipsa de dragoste și de interes a celor ce se ocupă de organizarea activității sportive la Atelierele R.M.R. Iași. Ați înțeles că este vorba de consiliul asociației sportive. Nu de mult, aveam o popicărie, unde mulți dintre noi ne întreceam în timpul liber. Dar, n-a avut nimeni grijă de ea și acum stă dată uitării, se degradează. În asociația noastră lipsește inițiativa organizării unor întreceri populare care să-i mobilizeze la startul competițiilor pe toți iubitorii sportului, să-i mențină angrenați în întreceri perioade mai mari de timp. Se simte nevoia ca treburile sportive să se afle în mîinile unor oameni cu adevărat pasionați de sport".

Irina Duicu
studentă, anul II, Institutul Politehnic Brașov

„După pregătirea profesională, o mare atenție o acord pregătirii sportive. În afară de faptul că mă fortifică fizic, ea îmi aduce satisfacții și îmi oferă posibilitatea de a mă destinde după eforturile intelectuale. Practic cu regularitate gimnastica. Am îndrăgit-o în liceu datorită profesoarei Iliana Diaconescu, care a știut să ne demonstreze practic frumusețea acestui sport. De atunci, nu există zi în care să nu mă pregătesc. Am ajuns să obțin categoria I de clasificare și să fiu selecționată în secția de performanță a clubului sportiv Politehnica Brașov. Acum, îndrumătorul meu pe drumul ridicării măiestriei sportive este tov. profesor Dragoș Birt.

Consider că întrecerile campionatelor universitare nu acoperă necesitățile competiționale ale masei iubitorilor sportului din universități. Propun organizarea unor concursuri între centrele universitare, a unor întreceri pe ramuri de sport și, poate, competiții între studenții de la facultăți similare din diferite centre. Astăzi, cînd numărul facultăților a sporit, cînd există institute de învățămînt superior în numeroase orașe ale țării, este firesc să se găsească noi posibilități pentru ca studenții să-și măsoare forțele și pe terenul de sport".

Anghel Năstase
operator laminorist la Combinatul Siderurgic Galați

„Prietenia mea cu sportul datează din copilărie. Nu este, firește, un lucru ieșit din comun. Toți am „bătut" mingea în copilărie, am alergat și, dacă am avut un rîu prin apropiere am înotat. Legătura mea cu sportul a durat însă peste ani. La Galați mai întîi și, apoi, la București, la clubul sportiv Steaua, am practicat canotajul. Sportul a devenit, astfel, pentru mine o obișnuință, un lucru de care nu te poți despărți chiar dacă nu mai ești la prima... tinerețe.

Din timpul meu liber, o bună parte o acord sportului. Iarna, particip la antrenamentele de la bacul asociației sportive Ancora, iar vara colind cu deosebită plăcere... Dunărea. În ultima vreme mi-am reamintit și de mai vechea mea pasiune pentru fotbal. Am devenit instructor voluntar și pregătesc echipa de fotbal a schimbului A de la laminorul de tablă groasă, din care fac parte și ca jucător. Actualmente, participăm la campionatul asociației sportive, o competiție care se bucură de multă simpatie în rîndul muncitorilor din combinatul nostru.

Și, fiindcă a venit vorba, să discutăm mai mult despre campionatul asociației. N-ar fi oare firesc ca acestor întreceri să li se facă o mai atentă și mai eficientă popularizare? Eu și tovarășii mei de muncă socotim că este competiția cea mai indicată pentru a antrena în practicarea sportului o mare masă de tineri și vîrstnici. În această competiție ei își pot verifica forțele și talentul, pot dovedi aptitudini pentru un sport sau altul. Cu prilejul întrecerilor campionatului asociației sportive pot fi remarcate elemente înzestrate, care să formeze nucleul unor echipe noi. Aș propune ca aceste echipe să fie încadrate într-o activitate continuă la nivel orășenesc. Se găsesc destule posibilități: fie întîlniri cu echipele altor asociații sportive, care să devină tradiționale, fie cuprinderea lor într-o serie B a campionatului orășenesc, fie organizarea unor cupe. Și încă o remarcă: mai multă preocupare pentru amenajarea terenurilor simple, pe care să se poată desfășura simultan întreceri la fotbal, volei, handbal ș.a.".

Acad. Raluca Ripan
președinte al Filialei din Cluj a Academiei R.S.R.

„Sînt, fără rezerve, adepta practicării exercițiilor fizice. Am practicat, cu pasiune chiar, înotul, schiul și tenisul de cîmp. Astăzi, mă dedic drumeției, turismului cum i se spune în terminologia sportivă. Consider că este una dintre cele mai complete forme de recreere activă. În mijlocul naturii ai satisfacții depline, te simți tînăr, tot mai tînăr. Aștept întotdeauna cu nerăbdare — după orele de muncă profesională petrecute în laboratoare sau aplecată deasupra cărților — să merg într-o excursie.

Exercițiul fizic ar trebui să fie practicat de toți cetățenii țării. Sportul aduce o mare contribuție la realizarea unor generații bine dezvoltate fizic și intelectual, la educarea tineretului. Iată de ce trebuie să-i îndrumăm în permanență pe tineri spre practicarea cu regularitate a exercițiului fizic.

Eu mă străduiesc să fac acest lucru cu studenții și studentele. Dacă s-ar face o anchetă, ar reieși, fără îndoială, că foarte puțini dintre ei folosesc zilele de odihnă pentru excursii și sport. Prea mult spațiu își găsesc în programul lor plimbările fără rost pe „Corso" și reuniunile ce se desfășoară în aerul viciat al unor săli cu o capacitate redusă față de numărul participanților. Așadar, fără să se considere o imixtiune în aranjarea programului lor, trebuie să-i îndrumăm să-și folosească timpul liber în mod plăcut și util, să dăruiască sportului ore de răgaz, pentru că vor fi din plin răsplătiți pentru dărnicia lor".

Alexandru Chirițescu
elev, clasa XI-a B, Liceul nr. 1 Sighișoara

„Anul 1966 mi-a adus multiple satisfacții. Printre ele — la loc de frunte — se află și acelea că am încheiat primul trimestru numai cu medii de 9 și 10 și mi-am îmbunătățit simțitor rezultatele în cele două probe atletice care mă pasionează: săritura în înălțime și aruncarea greutății.

Pentru atletism mă pregătesc cu diferite prilejuri: în orele de educație fizică, în cele de activități sportive și la antrenamentele din cadrul secției de atletism a asociației sportive Știința, conduse de tov. profesori Alexandru Berghianu și Claudia Buiuc.

Dintre dorințele mele cu caracter sportiv îmi permit să amintesc pe aceea de a se organiza mai multe întreceri de atletism și gimnastică între școli. Socotesc, de asemenea, că ar trebui să se acorde mai multă atenție dezvoltării turismului în școală. Cu prilejul excursiilor ne putem îmbogăți cunoștințele în diferite domenii de activitate și putem face sport în mijlocul naturii".

Maria Căpraru
brigadieră la C.A.P. Radu Negru-Călărași

„Mie îmi place ciclismul. Parcurg zilnic zeci de kilometri pe bicicletă și de fiecare dată mă simt mai puțin obosită. De la o tarla la alta, de la sediul cooperativei pe ogoare sau de la locul de muncă pînă acasă folosesc întotdeauna bicicleta și aproape că nu mai am nevoie de un alt antrenament pentru întrecerile sportive la care particip. Cel puțin performanțele mi-au demonstrat aceasta: am cîștigat de două ori locul I în „Turul raionului Călărași", competiție care angrenează de fiecare dată peste 100 de participanți și am obținut de două ori victoria în întrecerile Spartachiadei de vară.

În anul 1967 mă voi pregăti cu și mai multă atenție pentru a realiza în ciclism noi performanțe. Eu nu uit că maestrul sportului Vasile Burlacu a început să practice ciclismul fiind brigadier zootehnist și a ajuns campion și recordman al țării. Lucrul cel mai important este conștiinciozitatea cu care te antrenezi.

Mă voi strădui, de asemenea, să deschid gustul pentru sport și altor fete de la noi. Poate însă că și organele care se ocupă de organizarea și desfășurarea activității sportive ar trebui să dovedească mai multă insistență, mai multă grijă pentru cuprinderea fetelor în practicarea sportului. Mai multe competiții, o mai intensă propagandă și stimularea morală a performerelor prin intermediul presei ar contribui la mărirea continuă a numărului participantelor la întrecerile sportive. Deci, atenție!".

Florin Crăciunescu
șef de echipaj pe cargoul „Oradea"

„Să încerc să definesc locul sportului în preocupările mele. Din timpul liber dăruiesc o parte familiei, o alta pasiunii mele pentru film și literatură și o alta — nu este nici cea mai mică și nici ultima în ordinea importanței — sportului. Am practicat cîndva cu regularitate înotul și fotbalul. Acum, însă, pe vas este greu să le rămîn credincios. Le-am înlocuit — pe timpul lungilor noastre călătorii — cu șahul și gimnastica. Disputele pasionante pentru desemnarea celui mai bun șahist al cargoului sau pentru titlul de „maestru al gimnasticii" sînt la ordinea zilei și ele suscită de fiecare dată un interes major. Cînd, însă, ne oprim prin porturi, redevenim prietenii fotbalului. În compania altor echipe de pe vasele românești sau de pe cele străine jucăm fotbal pe toate... meridianele.

Preferințele mele nu se referă însă la acțiunile sportive ale echipajului cargoului „Oradea". Ele vizează sportul românesc. Pe cargou ascultăm cu emoție transmisiunile radiofonice de la întîlnirile sportive internaționale. Și am dori ca în 1967 sportul nostru să aibă reprezentanți la startul tuturor marilor întîlniri internaționale, iar crainicii să ne comunice numai succese. Nu vă puteți imagina cît este de plăcut ca, fiind în largul mării, să asculți relatarea unor noi victorii sportive românești! Lucrul acesta ne stimulează și ne simțim mîndri cînd un marinar de pe o navă străină ne bate pe umăr și ne spune: **„Bravo! Vernescu a cîștigat din nou medalia de aur!"** Cînd vom putea auzi și o astfel de frază: **„Bravo! Pîrcălab i-a marcat trei goluri lui Sarti!"** Nu s-ar putea oare chiar în 1967?"

Oameni de diferite vîrste și profesii și-au spus cuvîntul în cadrul acestei anchete. Multe dintre sugestiile lor pot prilejui puncte de plecare în activitatea anului 1967 care — și în sport — începe... tot la 1 ianuarie. Interlocutorii noștri au reușit să ne creeze imaginea dragostei de care se bucură activitatea sportivă în rîndul cetățenilor patriei. Acestei pasiuni trebuie să-i corespundă un interes tot mai mare din partea organelor și organizațiilor sportive, o mai atentă cercetare a preferințelor amatorilor de sport, precum și crearea unor condiții tot mai bune pentru ca mase tot mai largi de oameni ai muncii să practice cu regularitate exercițiile fizice, iar anul 1967 ne oferă din plin posibilitatea realizării acestor obiective.